

Sjarhej Kavaľov

ZMRŇENÝ ČÉRT

Preklad z bieloruštiny do slovenčiny

Natália Kyselová

Úprava do záhoráčtiny

Jozef Moravčík - Jakubovec

Fantazmagória v dvoch aktoch
zo života a literatúry Bielorusov

Účinkujú :

Jaska, hospodár

Čert

Zajka, Jaskova manželka

Sused

Susedka

Soldánka, Jaskova milenka

Burička

Maladuša slečna

Žabinka slečna

Krčmárka

Akt 1.

Scéna 1

Dedinská chalupa, pod strechou domu sedí Jaska
a robí na povraze slučku. Na dvore je lavička, stôl a na ňom maľovaná miska.

Jaska : Šeckého mám plné zuby.

Ráz sem dole,
druhý ráz ešte niž.

Stačiuo.

Dám si štranek.

Dám si štranek a šlus.

Šak toto neńí žaden život, ale živoreńí.

Rači štranek, než takto mizérne žit.

Proč sa já mám takto trápit ?

Márianekýd ! Co sem já oca, mater uopatú zabiú ?

Šecko je proci mje.

Jak na potvoru,

nech robím co robím, drnúť sa nemožem.

Fúrt čekám, kedy sa to prekombrcí a fúrt ňic.

Marianekýd - parom nech zebere taký svjet !

Možem sa zedrat a ešte výjdem ludom na smích,
na posmjech.

Pane Bože, ty to nevidzíš ?

Nevidzíš, co sa tady d'uje ?

/ vylezie na stoličku a upevňuje slučku na trám, povzdychne si /

Co mám s takého života ?

Bdzinu.

Aj tá moja mja enem šinfuje, pjekného slova nepoví.

Zas suopeš, ožrauo ožrauí?

Dám si poháreček, co bych si nedau.

Co, ked to moje ťelo žádá,

ked to moje ťelo vyžaduje, dám si.

Šak nemám druhěj radosci na týmto svjece !

A kebych aj nesuopau, byuo by něco ináč ?
Co by sa zmeňiuo ?

/ skúša povraz, je s ním spokojný /

Za Adama mosíme pykat,
on je šeckému na príčiňe.
Évu, sprostú babu počúvne.
Chmula, kvuli jednému jabúčku sa necháu pobalamúcit.
Tam mjéu vzít nejaký sochor a dobre ju pretáhnút.
Šeckému su dycky na viňe baby. Tá jejích zvjedavost.

/obzerá si slučku /
/ filozofuje /

Má ten provaz koniec ? – Nemá – na konci je slučka.

/dáva hlavu do slučky /

Je mi akurád, na chup.

/rozpačito /

Ale smjadný neodéndem, jeden si ešte na cestu dám.

/ vytiahne z vačku fľašku a naleje si, hrabe sa vo vreckách /

K pohárečku by sa patriuo aj zapálit,
do mrňe, cigaretle sem necháu doma.

/spoza rohu prichádza čert,
vyberá z vrečka krabičku cigariet a jednu si
zapaľuje, čert je zarastený, unavený a má ošúchané šaty /

Jaska : Tys mi fčiléky došéu do rany, nemáš pro mja jednu cigu ?

Čert : / pozorne sa pozerá na Jaska,
potom mu bez slova dáva svoju cigaretu /

Jaska : Dzekujem, preca sa ešte nájde dobrý čovjek pod súnkem.

Čert : Co to čujem,
vypráváš, že šeckému sú na viňe Adam a Éva ?

Jaska : Ná né? Do druhý ?

Čert : A ďábel ?

Jaska : Jak by né. Aj on spraví co enem nájhorší,
fšeliemjak nás ovádzá.

Čert : / ostražito /

A co, co Boh ?

Jaska : Zapomjéu na nás, nič nepomože. Proč sa mosíme takto trápit ?

Čert : A co ty ? Jak pomáháš ?

Jaska : Co, co já smrtelník možem ?
Počúvaj ty si múdry,
jak Šalamúnová rit !

/ rozčuľuje sa /

Adam to posrau, co já možem ! Já kebych byu Adam,
také něco sa nestane ! Kvúлива jednému jabúčku fčiléky mosíme
hrdlačit. Mohli sme žit v ráji, nic by nám nechýbauo a nemoseli
by sme aňi prstem pohnút.

Čert : Čuj - Jaska, nescéu bys to napravit ? Já ťi dám takú moc, abys
to dau s tým Adamem šecko do porádku.

Jaska : /vyľakane /

Co to ťápeš ? Do vlastne si ?
De sas tady do čérta vzau ?
A odkád mja poznáš ?

Čert : To bys neuhodéu.

/povzdychne si /

Sem Čért. Dábel.

Jaska : Pane Bože na nebesách !

Čért ?

Dábel ?

/ Jaska od strachu padá zo stoličky, ale čert ho zachytí
a drží ho za nohy /

Jaska : Po- po- pomoc ! Bože, já sa objesím !

Čert : Nehuč ! Šak ťa držím !

/ pomáha Jaskovi dať slučku z krku /

Jaska : / posadí sa na stoličku a chytá po dychu /

Kvúлива tebje sem sa skoro objesiu.

Čert : Do sce kam, pomožme mu tam . Šak to preca scéus ?

/ ukazuje na slučku /

Jaska : Ale dzi, co si myslíš, že sa prvý rás vješám !?

Guráž mi chybí.

Vyštverhám sa na stoličku a už sa mi to šecko hoňí v huavje,
naráz vidzím jak šeci za mnú banujú, puačú,
šeci smoklá, frajírka, žena, súsedé, kamarádzi.

Muzikanci smutně hrajú....

Dám si pohárek, pofajčím si, aj si trošku popuačem ,
no potom mi to dónde zas smíšné.

Dám provaz dole a idem dom klidný jak Angličan.

Ftedy mi kameň padne ze srca a je mi jak kebych sa znovu
narodziu.

Čert : Dobre, enem nestrácaj nád'ej, Jasko.

/ berie Jasku za ruku /

Sceš, lebo nesceš žit v ráji ?

Jaska : Jak by né, do by nescéu ?

No ale de je fčil ráj ? Šak sa kukňi kouem sebja.

Fšady faleš, závist - hrúza.

/ znova sa rozčuluje /

Ten Adam a tá jeho madam, keby oňi nezhrešili veru by sme ináč žili.

Čert : / skáče mu do reči /

Dočkaj ! Dočkaj, Jasko ! Šecko može byt ináč. Šecko možeš preinačit. Já ťi dám takú možnosť, keď sceš možeš ešte napraviť Adamovú chybu. Šecko možeš zmeniť, šecko sakum pak.

Jaska : / vyľakane /

To sa dá ?

Čert : No ná né ?

Adam to pohnojju,

kvúli sprostému jabúčku podlehéu pokušeňú.

Proto ho z rája vyhнали.

Nemožem povidat, aj já mám ftem prsty,

ale fčil to scem napraviť.

A možeme to napraviť spouem, Jasko.

Adam v skúšce neobstáu,

ale ty, Jasko, to možeš ešte zvrácić.

Puakaus, že ňic nezmožeš,

fčil ťi dávám šancu šecko zmjeňit.

Enem mosíš obstát ve skúšce, co sem ťi narichtovau.

Sceš žit v ráji ?

Keď nepodlehneš pokušeňú,

šeci ludé sa vráca do rája.

Je to na tebe. Ludé prestanu živorit.

Konec trápeňú, šeci budú veseuí a šťastní.

Vrácime luctvo na samý začátek. Šecko sa na dobré obráci.
Budeme písat d'ejiny pokoja.
Prepíšeme nanovo tvúj osud.

Jaska : / zmätene /

Ale já ?
Proč právjě já ?
Akorádňě já ?
Cos dolézéu za mnú ?
Já sem ten vyvolený ?
Co si slepý, snád nevidzíš jak tady žijem ?
Já sem ten nejlepší z nejlepších ?

Čert : Néjsi nejlepší.
Možná naopak,
si jeden z najhórších.
Táto černá zem sa mi lúbí.

/ sentimentálne /

Jak by povidau básník -

Záhorí Záhorí
Tam pekuo
Najskúrej zahorí

Jaska : Snád.
Šeci si z nás robia enem srándu,
ale pjesničky máme pjekné.

Čert : Né, Jasko, tak to neńí.

Jaska : Čuješ to, ženomoja ?

Čert : Šecko je ináč.
Záhorí, to je jak náš kúščék Bieloruska.
Tam je moje pekuo,
moje pijavice a
buato v močároch,

vúňa borin,
kyseué víno,
kyseué zelé,
smjadné morské dno,
ohňivá nátura.

Jaska : Hurá ! De je ohňivá nátura, tam je aj pekuo ?

Tam sú šeci čerci ?

Na jakého paroma mja takto skúšáš ?

Tam sa staraj sam o sebja ! Na mja sa ...

Čért : Sem s teho ceuý zmrňený.

Šak dobre víš,

aj já sem byu ňekedy And'el, lebed'iu sem si v ráji,

ňic mi nechýbauo a furt sem rýpau , zle robiu.

S pánem Bohem sem sa neráčiu,

proto mja zatráciu a zhodziu do pekua.

Myslú sem si, že aj já možem byt Bohem

a spravím si svůj svjet,

pjekňe po mojém,

ale sem sa škaredze ošidziu

Jasko néjsem Boh, ňic nemožem,

Enem válat, ňičit, likvidovat co stvoriu Boh.

Je to šecko k ničemu.

Kebys fčil vidzēju pekuo,

hrúza, hledzet na to nemožem.

Je mi s teho špatně.

Šak sa na mja kukňi,

takto vipádá, Satan - vládca pekel !

Je to smutný pohled.

Jaska : Máš pravdu.

Já sem si najsamprv myslú, že si ňejaký bezdomovec.

Čért : Do si myslí, že po zemi chodzá rohatí čerci

s kopytama a chupatým ocasem, škaredze sa mýlí,

takého čovjeka si čerci zeberú nájskúr na paškál.

Jasko, na hovno sa cíím.

/ vyťahuje z vrecka nejakú krabičku /

Kukňi sa, pirule mosím žrat.
Takto sem dopadéu,
na háňbu svjeta.

Jaska : / sám sebe /

A my kvúлива tebbe robíme koprdance.
Žereme sa, trápíme,
a kapeme jak muchy.

Čért : Ked tí mám pravdu povidat,
Aňi sa mi do teho pekua nesce.
Ale na zemi to fčiléky též neňí bohvíco.
Nemám cichého místečka de bych si odechéu.
Co ste to vy ludé s tým svjetem porobili ?
Kam sa chapce tá vaša politika ?
Dobrý pastýr má ofce strihat a né drat z kože.
Politika do z koho .
Do koho može ošidzit, okradnúť.
Fšady vládne zúvist a nenúvist.

Jaska : / nahnevane /

Ale ved to je tvoja robota !

Čért : Né .
Jasko vjer mi, je to už velice dávno
co sem sa prestau míšat do vaších vjecí.
Myslíš, že něco sa zmjeňiuo ?
Figu borovú.
Čovjek sám, někedy aj proci mojéj vúli
mjeňí zem na pekua.
Vjer, čovjek dneskáj vymýšlá také vjeci,
že sa ích sám bojím.
Priznám sa tí, že sa tady necícím v bespečí.

/ nostalgicky /

Mám šeckého po krk, sem s teho ukonaný.

Mosím sa vrátiť naspátek do rája.
Nescem nič druhé, enem pokoj.

Jaska : / pre seba /

Potom, že Čert jak Dábeu.
Do by to povidau,
Čercisko sce íť do rája.

Čert : Aj Čert sa môže pomýliť,
priznávám, spraviu sem chybu.
Z ceuého srca budem Boha prosit o odpusceňí.
Já vím, že sem ten najposlednější hríšník,
ale vjerím v boží milosrdenstvo.
Keď pomožem luctvu,
možná aj mje bude odpuscené.
Jasko proto scem, abys napraviu Adamovú chybu.
Pro Boha, aspoň to skús !

/ podáva ruku Jaskovi /

Jaska : Nech sa stane co sa má,
co já možem už stracit.
A co mám robit ?

/ žartuje /

Nemám škubat jabúčka z jabloňe ?

Čert : Nescem od tebja skoro nič.
Kukňi na stole na tú maľovanú miskú,
do večera sa nesmíš do ní kuknúť,
to je šecko, co od tebja scem.

Jaska : / prekvapene /

Do misky ?
Já sem mysléu, že jabúčka,
mje nechýbajú,
já mám rád jabúčka - enem v tekutém stavje.

/ pre seba /

Báu sem sa, co také bude ode mja žadat
a on, Jura rohatý, sce takú somarinu.

Čért : / zodvihne niečo zo zeme a kreslí na stenu /

Jaska : Nemaluj Čérta na scenu !
Co to tam čáráš ?

Čárt : Né Čérta, dvera.

Jaska : Dvera do rája ?

Čért : Nevedú akorádne do rája,
ale bude sa tí to polubovat.

/ otvára dvere
z otvoru žiari jasné svetlo /

Jaska : /prežehná sa
trochu zaváha
jednou nohou prekročí prah /

/ obzerá sa /

A ty co ?

Čért : Enem dzi !
Dzi zatád sám !
Já možem íť až konc posledný.
Konc na konec.

Jaska : Chvála bohu, že sem sa ťa stráséu, čérte rohatý !

Čért : Jasko, dávaj pozór,
na tebja spoléhám !
Jaskó...ó...

Jaska : / stratí sa za dvermi /

Čért : / zatvára dvere /

/ počuť žensky hlas /

Zajka : Jasko !
De si ?
De sa sklúdzáš ?

Čért : / usmeje sa a schová /

Zajka : / vchádza na scénu /

De sa moceš ?
Jasko, de si ?
Možem ťa ja čekat.
Proč mja ten Boh tak tresce,
posledního ožrauca sem si moseua vzít.

/ obzerá si stoličku, ale slučku nad ňou nevidí /

Toto je naša štokla,
na jakého paroma ju sem dovlékéu ?

/ zbadá dvere v stene /

Dvera.
Šak tady žádné dvera jekživ nebyli.

/ oprie sa do dverí a dvere sa otvoria /

Toto pes nežrau,
co si ten můj vajčák nevymyslí,
aby sa mi straciú,
ale mje enem tak lachko nezdúchneš !
Já ťa aj f pekle vyňuchám.

Scéna I I

Rajská záhrada, spievajú vtáčiky, žblnkoce potôčik, stromy sú plné ovocia.
Pod stromom je stôl plný jedál a nápojov. V strede je maľovaná miska.

Jaska : / prichádza do záhrady /

Toto je tuším ozajstný ráj.

/ obzerá stromy plné ovocia /

/ ide k prestretému stolu /

Teda tady je šeckého,
ráj na zemi.

/ sadne si za stôl a obzerá si fľašky /

To neší po našem napísané, to je rájská abeceda.
Samé pánské žrádua, aj suopaňica jak z Hypernovy.
Toto je isce tá malovaná miska.

/ obzerá si miskú /

Miska jak miska,
je to konc obyčájňi miska.
Ňic zvláštňí.
Proč akorádňe do ňí nesmím kukat ?
Nesmím, tak nesmím,
kašlem na ňu.
Račik si drúznem rajského vinčiska.

/ nalieva si víno /

Zajka : / prichádza na scénu
keď zbadá Jaska s fľašou
zaujme bojový postoj a pustí sa do Jasku /

Enem tú flašu pouož pjekně naspátek !

Jaska : / čuduje sa /

Zajka !
De sa tady vzau múj zajíček ?

Zajka : Posúchaj, ty hovado ožraué,
pouož tu flašu naspátek,
dokád ťi pjekně vyprávjam !

/ ukazuje na obrus /

Ty byvolí huavo,
ná do to zapuací ?

Jaska : Zajíčku múj milovaný,
nič nemosíme puacit.
Pjekně si ke mje sedňi a jedz a pi !

/ vstane a ťahá Zajku ku stolu /

Ponúkňi sa !

Zajka : / nedôverčivo /

To neňi enem tak.
Do to uvariu ?
Do to nachystau ?
Priznaj sa, ty starý buázne,
Tá kúrva Soldánka je tady s tebú !
De je ?

Jaska : / sám sebe /

Mosím í to vysvetlit,
lebo nás friško odtáto poženu.

/ usadí ženu ku stolu /

Ňic nemosíš varit,
Ňadné vareŇí.
Co tady vidzíš, Ňecko je tvoje.

Zajka : Posúchaj, ty starý ožrauo,
nerob si ze mja dobrý deŇ !

Jaska : Prosím ťa, vjer mi !
Stretuo nás prevelice veliké Ňčascí,
dostali sme sa do rája.

Zajka : Ňak sem eŇče neskrepua !
Do jakého rája ?
UŇ sas tady scíheu nacecat, có ?

Jaska : Možná to neŇí eŇče ráj,
ale Ňeco velice podobné.

/ukazuje rukou vŇokol seba /

Ňic nemosíš robit,
enem jedz a pi !
MoŇeme tady zostat navjcky,
keď vydrŇíme a nedotkneme sa zakázaného.
Ňic nám tady nechybí.

Zajka : A co je tady zakázané ?

Jaska : / smeje sa /

Zajíčku múj, Ňeno moja,
to neuhádneŇ.
Je to enem taká somarina.

Zajka : Jest ?

Jaska : Neé.
Preca nemoŇeme v ráji umrít huadem.

Zajka : Pit ?

Jaska : Né, něco konc druhé.
Jaký by to byu Ráj, keby sme v něm nejedli a nepili ?
Fčil si štrngňime na náš nový rajský život.

/štrngnú si
Jaska vypije/

Zajka : / Zajka vyľakane
pustí pohár z ruky /

/ rozhodí rukami /

Né, Jasko,
to né !
Tooné...to..
To.... je zákázané ?

/ pozerá okolo seba /

To rači dzime dom !
S tým nesúhlasím !

/ rozplače sa /

Jaska : Né, chmulajdo !
To neňí to,
co tebbe chodzí po rozumje !
Adam a Éva nebyli spouem zesobášeny v kostele.
Ale my sme, nás pán farál požehnali.
My možeme.

Zajka : No tak už mi to teda povjedz.
Kedy to z tebja vyleze ?
Co je tady zakázané, starúšku múj ?

/ pobožká Jaska /

Jaska : Vidzíš túto malovanú miskú ?

Zajka : / naľahuje sa za miskou /

Jaska : Dočkaj !
Dočkaj !

/ chytí žene ruku /

Je zakázané chytat sa drátú paduých na zem !

Zajka : Téjto misky ?

/ pozerá začudovane na miskú /
/ chvíľu vládne ticho /

Do by strkau šňupec do nejakej misky,
ked je to zakázané ?

Jaska : / radostne /

Zajíčku múj,
ženuško moja,
si múdra žena,
lebo mja posúcháš.
Dájme si pohárek aj něco pod zub,
šak sme v ráji.

/ vypijú spolu po pohári vína /

Zajka : / objaví hromadu šiat /
/ hned' sa začne prezliekať /

Jasko kukňi !
Lúbiua by sem sa ťi ?

Jaska : Unde to.
Ale v Eviném rúchu si kraší .

/smeje sa /

Zajka : Otravo, ty sa temu rozumíš jak hus pivu.

/ vrtí sa, niečo hľadá /

Jaska : Co sa vrcíš ?
Co ťi zas chybí ?

Zajka : Špígl.

Jaska : Špígl asi nepatrí do rajského inventáru.

Zajka : Jasko, to sme tady konc samí ?

/ povzdychne si /

Óch.....

/ obzerá sa dookola /

Jaska : Samí !
Do by tady ešte mjéu byt ?

Zajka : To je škoda.

/ prezlieka sa do svojich starých šiat /

Jaska : Pod si trošku pomaškrcit.

Zajka : / príjde ku stolu,
posadí sa bokom,
mlčky si štrngnú a vypijú /

Jaska : / napcháva sa /

Añi nevím co mám skúr žrat.
To sú dobroty.
Šecko mosím okoštovat.

Zajka : /berie si malinký kúsoček /

Nenažraňče nenažraný,
enem nepraskňi !

Jaska : To je jedna báseň.
Toto je žrádeuko, mňam !

Zajka : Nevďačníku,
sceš povidať, že doma ťi snád nechuciuo ?
Keď sem ťi uvariua fazule z údzeným,
stupavského zelá,
lebo takú šňiclu jak hajzlový dekl,
porád sa ťi guče robili za ušama.

Jaska : Chuciuo, ženuško moja.
Ale doma to byuo enem také naše dzedzinské,
toto je delikátňi,
toto je z druhej bečky.
Ó, také něco sem ešte nežrau.

/ stále sa napcháva
ženu si nevšíma /

Zajka : A mje to preca nedá.
Co f téj misce enem može byť ?

Jaska : / začne sa dusiť jedlom /

Zajčku !

/ nahnevane /

Sem sa dzívaj !
Víš čím smrdzí ?

/ ukazuje jej zovretú päšť /

Zajka : Vím, cinterem.

/ pre seba /

Ale šak já sem už v Ráji.

Jaska : Dzi do čérta !
Na něčem sme sa domúvili.

Zajka : /odvrkne /

Sem enem zvjedavá.
Ňic víc.

Jaska : O misce nescem aňi čut.

Zajka : Nech mja, mám vlastňi rozum !

Jaska : Na, ulejem ťi, je lepšii jak tramín.

/ nalieva víno do pohárov /

Zajka : Nescem už ňic !

/ obzerá sa /

Budem enem žrat a suopat, né !

Jaska : Pjekňe si zaspívajme,
zabavme sa.

/ upije si z pohára a začne spievať /

Do vínko piže
Muzice puací
Veznú ho do neba
And'elé svací

/ šťuchá ženu /

Spívaj !

Já sem vínko piu

Muzice puaciu
Ked išeu sem do neba
Petr mja vráciu

Co nespíváš ?

Zajka : / ľahne si pod jabloň /

Nesce sa mi. Nechaj mja!
Nemám huas.

Jaska : Zatancujme si !

/ začne hrať hudba /
/ vstane a začne tancovať valčík /

Valc.

Zajíčku múj,
pod nech ťa vykrúćím !

Zajka : / ani sa naňho nepozrie /
/ otočí sa na druhú stranu /

Jaska : Tak ráda tancuješ valčík, pod -
budeme sa krúćit do bíuého rána !

/ prestane tancovať a usadí sa pri žene /

Zajka : Nemám na to náladu.

Jaska : / ľahne si k nej a začne ju bozkávať /

Zajka : / odstrčí od seba Jaska /

Nerob čértoviny !
Druhé nemáš f téj kotrňi,
enem žrat, suopat a nohy si zapletat !
Prestaň !

Mám druhé starosci.

Jaska : / vstane, škrabká sa za uchom /
/ pre seba /

Bože na nebi, co bys ešte sceua !?

Zajka : Hýbe sa to.

Jaska : / nechápavo pozerá /

Co sa hýbe ?

Zajka : Kukňi, vajtrubo !
F téj misce sa něco pohuo !

Jaska : Co ťa v rici myká ?
Nech sa pohuo.
Nestrkaj šňupec de nemáš !
Pomkňi sa rači ďalej od misky !

/ ťahá ženu od misky /

Zajka : Nemiksluj mja !
Enem sa tam něco pohuo.

/ odsunie sa ďalej
ale stále nepokojne hádže pohľad na misku /

Jasko !

Jaska : No !?
Co ťa zas mŕle žeru !

Zajka : Ved tady ňikoho neňí.

Jaska : Do ťi chýbá ?
Kobálat sa tady se mnú nesceš.
Máš ňejakého
Priznaj sa !

Chýba tí tady sused ?
Lebo kerý parom ?

Zajka : / džugne do Jaska
stále pozerá na misku /

 Něco tam piščí !

Jaska : De ?

Zajka : De, de ?
 V misce!

Jaska : Ancijáša tvého !
 Ty nedáš pokoja ?
 Daj pozór, abys ty nepiščaua !
 Takú tí pleščím,
 porád tý jabúčka popadajú !
 Hadzí plemeno !
 Si hórší pokušitel jak byua Éva.

Zajka : Ále co na mja kydáš ?
 Ty starý somáru ,
 já enem , že tam volaco zapiščauo,
 vjec nič.

Jaska : Ber sa od téj misky !

Zajka : / pre seba /

 Já to nevydržím,
 enem jedným okem mosím kuknúť,
 ňikoho tu neňí.
 To by ftem biu čért,
 ňigdo mja nemože vidzet.
 Enem otevrem a zavrem .

Jaska : / v ruke drží fl'ášu /

 / pre seba /

Had meňí kožu, ale né povahu.
Fúrt s tebú čéřt šije !
Sceš, aby sme pro tvoju sprostú zvjedavost
došli o týto rájské dobroty ?

/ upíje si s fláše a začne spievať /

pesnička :

Žiua svatá Dorota
Nábožňího života
Její otec komunysta
Zakázau í Boha, Krista
Nesmjeua sa modlit
Aňi bohu súžit
Išua ráz prez Kiripolec
Stretéu ju tam muadý vdovec
Sceš Dorotko moja bit
Já si ťa scem oblúbit
A já nescem žádného
Enem Krista samého
Pravda veru taká je
Že Dorotka svatá je

Zajka : Zostaň si sám ftem tvojem ráji.
Já idem dom.
Do dá slépkám ?

/ prechádza okolo misky
akože sa pošmykne
v zmätku
sa chytí obrúska, ktorým bola prikrytá misa,
z misky vyletí vtáčik /

Starúšku můj zuatý
Starúšku můj milovaný !

/ hodí sa Jaskovi
okolo krku /

Jaký pječný ftáček !

Jaska : Chyc ho za ocas !
Chytaj !
Už ulecéu !

Zajka : Cos ho nechyciu ?
Nemehuo staré !

/ zahrnelo /

Jaska : Tys ho pusciua !

Zajka : Sceua sem ?
Do vjedzéu, že tam je ftáček !

Jaska : / berie si novú fľašku /

Zajka : Zas máš flašu v papuli !?
Ňikomú ňic nepovíme.
Šak nás ňigdo nevidzéu.

Jaska : Čért nám to biu dužen.
A ked sa budú pýtat na ftáčka ?

Zajka : Povíme, že sme tady vidzeli kocúra.

Jaska : / upije si z fľašky
čo vypil vypluje /

Fuj !
Co je to za gebudzina !?

/ otvára ďalšiu fľašku a ďalšiu,
ovoniava a krúti hlavou /

Zajka : / pozerá na jedlo /

Šecky dobroty sú preč,

Fšady enem turošina.

Jaska : A je po víne !
To je koniec nášého rája.

Zajka : / naberá do sukne kukuricu /

Zeberem slépkám ?

/ zostalo ticho
začína sa stmievať /

Jasko já mám strach.
Já scem íť domú.

Jaska : Mažme odtáto ! Kady láchčej !

/ utekajú zo záhrady /

Scéna III

Pred Jaskovým domom. Na lavičke spí Jaska.
Pri Jaskovi sedí smutný čert.

Jaska : / preberá sa /

Máre jeho ! Co už sem doma ?
Jaké koňiny sa mi snívali. Byu sem v ráji,
v rájskéj záhradze.
Máre jeho !
Teho víborného vína co tam byuo,
a fšeliemjakého žrádua.
Do ňemoty.
Do aleluja tam teho byuo.
Tak sa to pjekňe začauo a škaredze skončiuo.
Vylecéu z misky ftáček
a zuato sa zmjeňiuo na kopu sraček.

Čert : / v ruke má fľašku /

Co, Jasko ?
Šanca nám uleceua !?

Jaska : / mykne sa
otočí a zbadá čerta /

Ty čerte z pekua vyhnaný,
to nebyu sen ?

Čert : Ludom sa nedá vjerit !

Jaska : / rozkladá rukami /

Já zato možem ?
Možem snád zato já ?
Já sem ho pusciu ?

Čert : Byus pri tem ?!
Nadáváš na Adama,
ale ty néjsi o nič lepší.
A jak sem sa já na tebja spoléhau !
Jak sem tí já vjeriu !

Jaska : Tebje je lachko,
ked nemáš ženu !
Tebje sa lachko vyprávjá !

Čert : Nezvaluj vinu na ňikoho !
Sám si temu príčina.

Jaska : Co já !?
Ty si šeckému na viňe !
Tys vymysléu tú sprostú miskú !

/ vytrhne z rúk čertovi fľašku a upije si /

Do mja vehnau do slepěj uličky ?
Jak to, že sa tam naráz zjaviua moja ?

Há ?
Mja možeš skúšať kólko sceš !
Nech sa tady premením na kameň.
Nech sa týdeň z miesta nepohnem keď to nesplním.

Čert : Týdeň sa z miesta nepohneš ?

/ zahľadí sa na lavičku /

Nepohneš sa z tejto uavičky ?

/ zamyslí sa /

Dobre.
Ale čaško ty vydržíš.
Čaško, prečaško .

Jaska : Co nevydržím !?
Tady sedzet ?

Čert : Tak, Jasko, nevydržíš !
Do večera nevydržíš sedzet na tejto uavičke.

Jaska : Kolko rázú sem tady sedzéu enem tak.
Nerob si ze mja srandu !
Nechaj mi tady flašu a dzi !
Uvidíš !
Dočkaj !
Ale moja žena sem nedójde !?

Čert : Nedónde .
Išua do Pajštúna k Šulanovým.

Jaska : / schmatne čerta pod krk /

Nešidz !
Des dau moju ženu, pekelníku ?
V Pajštúne už nebývajú.

Čert : / vyslobodí sa /

Tak do Vajnor.

Jaska : Oné.... šak oné....tak nač ...
Nač mja strašíš ?

/ napráva čertovi golier /

Teda, tady mosím usedzet do večera ?
Potom pújdem do rája ?

Čért : Né tak hř, Jasko !
Už zapomjéus,
néjde enem o tebja.

Jaska : Vím, šeckeró vím.
Já mosím zachráñit luctvo.
Ale jeden stú bude pro ceué luctvo máuo.

Čért : Jasko, nebudz nevjerící Tomáš.
Já čért ři to mám pripomínat ?

Jaska : Dobre, dobre, máš rečí jak koza bobkú.
Už mja tólko neondzi.
Vím, kam sa pelentuješ,
nic sa neboj,
zeberem řa ze sebú.

Čért : Ale bacha na Vlacha !
Ked to ténto krát posereš,
ideš se mnú bez pardónu do pekua !

Jaska : /bezstarostně /

Bal si saky - paky do rája !

Čért : / odchádza /

Každý je jak ho sám Panbu stvoriu !
Možná ešče horší !

Jaska : Aj keby čert na čertovi sedzéu,
tento krát to mosí vyjít !

/ líha si na lavičku /

Do objeda si zdrímnem a za chvílu bude večér.

Sused : / pred domom sa objaví sused /

Jasko !
Co byuo bíué ?
Od rána drochňíš ?
Co budeš v noci robit ?

Jaska : / pre seba /

Na jakého paroma ťa sem čérci donésli ?!

Sused : A tvoja je de ?
Aj ona vyspává ?

Jaska : / mávne rukou /

Išua k Šulanovým.

Sused : Tebje je.
Keby tú moju volade čert odnéséu.

/ obzrie sa /

Dáš si na polepšeňí ?

/ vytiahne z kabáta fľašku /

Jaska : Nescem to aňi vidzet !

Sused : Aj tak dobre.
Nelež tady na háňbu ceuéj dzedziny!
Pod, ideme do šénku !

Jaska : Dzi !
Nechaj mja !
Mje je tady dobre.

Sused : Lumpneme si po pohárku,
to ťa postaví.

Jaska : Dzi do mrňe, nech mja !

Sused : To by ftem moséu byt čért,
keby sme si nevypili !
Pod !
Je čistý vzduch.

/ ťahá Jaska z lavičky /

Jaska : / nahnevane /

Nemožem !
Dau sem suovo !

Sused : / smeje sa /

Komu ?
Žeňe pri oltári ?

Jaska : Dau sem slovo Čértovy, že sa do večera odtáto nepohnem.
Keď suovo dodrží, pújdem do rája.

/ vytiahol z vāčku peniaze a dáva ich susedovi,
len aby sa ho zbavil /

Daj si na moje zdraví !

Sused : / zbadá prichádzajúcu susedu
odchádza /

Kukňi, slépku !
Už uleceua čértovi z hambáuku.

Suseda : / prichádza nabrúsená /

De ten omachel ide ?
Ten mjéu skapat skúr, než sa narodziu !

Jaska : Na poštu.
Došli mu nejaké peńíze.
Dzi za ńím, nech ích neobúchá !

Suseda : Keby mu došli peńíze,
ty tady nelapíš !

Jaska : Já nemožem,
nohy mja bolá.

Suseda : / prisadne si k Jaskovi /

A huba ťa nebolí ?

Jaska : Dzi si svojú cestú, nechaj mja !
Já sem dau suovo,
že tu budem do večera sedzet,
tak tu budem sedzet !

Suseda : Komu ?

Jaska : Čértovi .

Suseda : Tvojéj Zajke chazajke ?

Jaska : Čérta starého Zajke !
Vyprávjám ťi, že Čértovi,
tak Čértovi !
Dzi teda do čérta aj ty a nech mja tady sedzet !

Suseda : Lap si tady kólko sceš, vajtrubo!
Co já ťa ńekam tahám ?
Enem nerozumím, proč tady mosíš sedzet.

Jaska : Ked tady usedzím, pošle mja Čért do rája.

Suseda : / usmieva sa na Jaska /

A já bych nemohua ít s tebú ?

/ zamyslí sa /

Ozaj, Jasko ?

Mohéu bys spravít ňejaký dobrý skutek.

Tak je to v písmje - pomáhaj bližnímu svojmu !

Poščaj mi ňejaké peňíze !

Jaska : Jakživ smi ešte korunu nevráciua.

Suseda : Nač tí budú v ráji peňíze ?

Jaska : Ňic tí nedám !

Dzi !

Suseda : A Zajku chazajku si bereš ze sebu ?

Jaska : Co sa staráš o moju Zajku.

/ zaváha /

Právdaže berem.

Suseda : / radostne /

Tak dum ostane opu□Á∕Π_& ;__□__È_腐_

橢橢 킷킷 _____ П □ □ □ □ □ _____ □ _____ □ _____ □ _____
 1 Ǫ Ǫ Ǫ Ǫ Ǫ Ǫ _____ □ _____ □ _____ □ _____ □ _____ 8 □ _____ □ _____
 □ ① DŽ ㄱ ㄱ " ㄷ ㄷ ㄷ ㄷ ㄷ ㄷ ㄷ ㄷ 鞋 鞣 鞣 鞣 鞣
 鞣 鞣 \$ ㄸ η □ ② 韩 ㄹ Ǫ ㄷ ㄷ ㄷ ㄷ ㄷ
 韩 淵 Ǫ Ǫ ㄷ ㄷ ㄷ 淵 淵 淵 ㄷ □ Ǫ ㄷ Ǫ
 ㄷ 鞋 淵 ㄷ 鞋 淵 淵 瑯
 R 錯 i Ǫ Ǫ _____ 鞋 ㄷ ㄷ

𠄎 □ □ LJ □ □ □ κ 嘆 斂 \$ 韃 𠄎 0 𠄎 閃 𠄎 □ 淵 □
韃 淵 𠄎 𠄎 □ ? 𠄎 𠄎 𠄎 𠄎 𠄎 ù □ Á 𠄎 𠄎 𠄎 □ È 𠄎

楯楯क्क् _____ П_□_□_□_ □ _____ □ _____ □ _____
_____ 1_ Ō_ Ō_ Ō_ Ō_ Ō_ Ō_ _____ □ _____ □ _____ □ _____ □_ 8_ □ _____ □ _____
_____ □ _____ Ⓟ_ DŽ_ ㄱ_ ㄱ_ " ㄷ_ ㄷ_ ㄷ_ ㄷ_ ㄷ_ ㄷ_ 鞋 鞮 鞮 鞮 鞮
_____ 鞮 鞮 \$_ Ⓢ_ η_ □_ ®_ 韩_ ㄹ_ _____ Ō_ ㄷ_ _____ ㄷ_ ㄷ_ ㄷ_ ㄷ_
韩_ ÿÁ_ 9_ _____ ð_ ¿_ _____ Db_

_bjbjýÿÿÿ_____"._ÿÿ_ÿÿ_ó/_____
____ÿÿ_____ÿÿ_____ÿÿ_____l_____,_____
____/____/____/____/____/____/____/____/____Ø_____ø_____
____ø_____ø_8_Tø_____hø____

Ø tj Ä û " çû çû çû çû
çû çû ã- å- å- å- å-
å- å- \$ 8£ X¥ ® é- E
, çû ÁJL g i È 腐

橢橢 킷킷 _____ π_□_□_□_□_□_ 1
ō _ō_ō_ _ō_ _ō_ _ō_ _ō_ _____ 8 _____
⊕ DŽ_ ⚡_ ⚡_ " _⚡_ ⚡_ ⚡_ ⚡_ ⚡_ 鞞 鞞 鞞 鞞 鞞 鞞
鞞 \$_ 卍_ η_□_®_ 韩_ ◌_ _ō_ ⚡_ ⚡_ ⚡_ ⚡_ ⚡_ 韩_
_□_Á<Π_℞_¿_□_ _È_ 扃_

楤楤 ㄱ ㄱ _____ ㄱ _____ ㄱ _____
 _____ 1 〰 〰 〰 〰 〰 〰 _____ 〰 _____ 〰 _____ 〰 _____ 8 _____ 〰
 _____ 〰 _____ DŽ _____ " _____ 鞞 鞞 鞞 鞞 鞞
 _____ 鞞 _____ \$ _____ ㄱ _____ 〰 _____ 〰 _____ 〰 _____
 韩 _____ Á ㄱ _____ ㄱ _____ È 高 _____

楯楯크크 _____ П_□_□_□_□_□_ _____ □_ _____ □_ _____ □_ _____
_ 1_ Ǫ_ Ǫ_ Ǫ_ Ǫ_ Ǫ_ Ǫ_ _____ □_ _____ □_ _____ □_ _____ 8_ □_ _____ □_ _____
_ □_ ①_ DŽ_ ㄱ_ ㄱ_ " ㄷ_ ㄷ_ ㄷ_ ㄷ_ ㄷ_ ㄷ_ ㄷ_ 鞋 鞣 鞣 鞣 鞣
_ 鞣 鞣 \$ ㄴ_ η_ □_ ②_ 韩 ㄹ_ Ǫ_ ㄷ_ _____ ㄷ_ ㄷ_ ㄷ_ ㄷ_ ㄷ_ _____
韩 胤 Ǫ_ Ǫ_ ㄷ_ _____ ㄷ_ 胤 胤 胤 ㄷ_ □_ Ǫ_ ㄷ_ Ǫ_ _____
ㄷ_ 鞋 _____ 胤 _____ ㄷ_ 鞋 胤 胤 瑯
R 鐸 i Ǫ_ Ǫ_ _____ 鞋 ㄷ_ ㄷ_ _____

vezne mja do rája.

Soldánka : A keď neusedzíš ?

Jaska : Vezne mja do Pekua.

Soldánka : Do Pekua ?

A do mi bude alimenty puacit ?

Lucifer ?

Co já ?

Jaska : Veznem vás do rája.

Bez vás by to nebyu žádnen ráj.

Soldánka : / nadvihne si sukňu /

/ prisunie sa bližšie k Jaskovi /

Ale je dnes krásne.

Tepuo, tak teplúčko.

/ rozopína si vrchné gombíky na košeli /

Jaska : / snaží sa nepozerať /

Soldánka : Proč ženské srdce bije tak cicho - cichulínko ?

Rovno - rovnulínko,

a naráz sílno, silnejší.....

/ berie Jaskovu ruku

a pritláča k svojim prsiam /

Čuješ ?

Jak by sceuo z prsú vyskočit .

Jaska : / snaží sa vyslobodiť ruku /

Nečujem.

Soldánka : Ták, ták !

/ pritláča Jaskovu ruku ešte silnejšie /

To sú spuašené koňe.

/ bozkáva Jaska /

Bože, jak mi to srdce trepoce.

Jaska : Nemožem stat z uavice !

Soldánka : Staň !

Staň !

Staň !

.....

Nemosíš stávat !

/ lezie na Jaska /

Dodrž slovo, Jasko !

Sused : / v diaľke sa objaví sused
v každej ruke má fľašku /

/z ďaleka kričí na Jaska /

Trantavája !

Jasko ideme do rája !

Jaska : / preľaknutý vyskočí na nohy /

/ lavička sa prevráti /

Soldánka : / zapína sa /

Nech sa ten silván nepokazí.

/ odchádza /

Sused : Budú aj f pekľe hody !

Jaska : / rýchle sa posadí na prevrátenu lavičku/

/ zahrnelo /
/ počuť odbíjanie hodín /

Sused : / spieva /

Ša...ščínské hó..dziny
Pjé...kňe bi...jú

Jasko dáme si do nosa !
Čérci suopat nemosá !

/ spieva /

Čérci suopat nemosá,
my si dáme do nosa.

Jaska : Utop sa f tem chlasce, chňupe !
Kvúлива tebje sem zas nedodržau slovo.

Sused : Nesceš ?
Nesci !

/ mávne rukou /

Já ťa nebudem premúvat.
Proci vjetru sa nedá scat !

/ kolísavo odchádza /

Scéna IV

Na prevrátenej lavičke sedí ustarostený Jaska.

Jaska : Néjsem já chud'ák ?
Sem já hovado,

aj chud'áček !
Také ščascí mja stretuo a já sem ho zahodziu.
Dám si štranek a šlus !

Čert : / prichádza čert
ticho sa usadí na lavičke
obzerá si nešťastného Jaska /

Jaska : / nevydrží mlčať /

Co hledzíš jak papuča z chupú ?
Zalez do búdy !

Čert : Jasko, na každého ráz dónde, pújdeš se mnú !
Už ťi aňi svjecená voda nepomože !
Ste vy ludé pokrúcené mokrice !
Nedokážete odolat pokušeňú !

Jaska : Sprav čertovi dobre,
Pekuem sa ťi odvd'ací !
Skúr bych sa smrci nadáu.
Kebych aspoň vjedzú,
s kerěj strany mám to pokušeňí čekat !

Čert : Néjde mi to do huavi.
Proč,
ked čovjeka vhodzím do hnoja,
šecker klope,
ale jak ho scem zachráňit, - naráz sa nedarí.
Snád je dobro tak bezmocní vůči zlu ?
Proč mosíme šidzit, vykrúcat sa, ked sceme něčeho dosáhnút ?
Boh to má čašké !

Jaska : Sám vidzúus,
jakú mi dau Panbu hříšňí milénku !
Tá vidzí chupy aj na slepičím vajci !
Jak mám nezhréšit ?

Čert : Co pro Boha do teho pleteš milénku ?
Ona mi tady neprísahaua, ale ty !

Tebje sem dúvjerovau, né ňí !
Tebja sem si vyvoliu, abys zachráňiu tvúj národ
a ceué luctvo.
Už je to za nama,
neňí o čem .
Podme do Pekua.
Tam je naše místo.

Jaska : / zúfalo /

Já nejsem na viňe !
Ňejaký čért mja zvédeú !

Čert : / dohovára mu /

Jasko, jaký čért ?
Co to meleš ?
Ty si temu příčina, tak aspoň mlč !

Jaska : Už sem cicho.

/ nečakane /

Sceš, ceuý deň budem cicho !
Daj mi posledňí šancu !
Ceuý deň budem jak ryba !

Čert : / smeje sa /

Poznám já tvoje sluby.

Jaska : Tento ráz neňí teho !

Čert : Ceuý deň budeš držat zobák ?
Za hodzinu budeš rečnit jak Palacký !

Jaska : Né ! Uvidzíš, keby aj traktóre padali !
Nech by byu aj konec svjeta ! Né !
Kebych nevydržau, sám poutekám do Pekua.

Čert : / rozpačito pozerá na Jaska /

Dobre teda.
Nenadávaj na Adama ani na milénku !
Adam zhrešiu enem ráz a ceuý život sa trápiu.
Dva ráze smja sklamau, vjec tí neodpuscím.

Čert : / odchádza /

Jaska : / sedí na prevrátenej lavičke /

Burička : / prichádza revolucionárka- burička /

Zdravím !
Proč lapíš takýto deň pri domje ?
Čekáš na zuaté tela ?

Jaska : / gestikuluje
aby odišla /

Burička : De je tvá hrdost ?
De je tvé svjedomí ?

Jaska : / gestikuluje
aby odišla /

Burička : / šepotom /

Čuus ?
Dneskáj je veliký mítýng.

Jaska : / záporne krúti hlavou /

Co je toto za národ ?
Venku puače demokracia,
krvavé suze roňí.
Zem stená v neščascí
a týto sa spokojne hrajú na vlastním písečku.
Ste jak červíci pod kameňem !
Ňigdo ňic nevidzí, nečuje.

Žijete jak v začarovaném kruhu.

/ Jaskovi /

Chužlúčenko zvouává veliký mítýng,
šeci by sme tam mjeli byt !

/ záhadne sa obzerá /

Mosá sa ráz skončit šecky obludnoscí !

Jaska : / rozpačito myká plecami /

Burička : Vyženeme tú hroznú obludu,
kvuliva kerěj sa tady začali šecky trápeňá !
Mosíme sa naučit,
jak sa leze do rukáva demokracie !
Obudz sa, čovječe, otevri oči !
Na mítýng !
Chužlúčenko je naša budúcnost !

Jaska : / bojazlivo vřahuje hlavu do pliec /

Burička : Nemožeme enem čekat do súdňího dňa !
Ešče neňí šeckým dňom sobota !
Počúváš mja vúbec ?
Co si húchý ?

Jaska : / záporne krúti hlavou /

Burička : Už dnes šeci vjedzá,
enem Chužlúčenko je naša záchrana !

/ pohřdavo /

Slubujú nám mosty aj tam de vody neňí !

/ trasie Jaska za plecía /

Jak sa voda preleje cez hrádzu,

uvidíš kólko špiny tady bude !

/ pustí Jaska /

Jasko, Jasko, ty néjsi aňi čovjek !
Co si ty za čovjeka ?

/ odchádza
ale hned' sa vracia
a dáva Jaskovi knihu /

Tady je šecko napísané.

/ odchádza /

Nezapomeň, Chužlúčenko !

Jaska : /pozerá do knihy /

Tajný : / prichádza v dlhom koženom kabáte /

/ obzerá si Jaska /

Odkád máš tu kňišku ?

/ zdrapí Jaska za golier /

Tak ty sceš zežrat kohúta na kostele ?!
Si jak bezedný mjech !

/ vytrhne mu z rúk knihu /

Mám ťa, ty špinavý extrémista !
Fčéras byu traktorista a dneskáj si extrémista ?!

Jaska : / bezmocne sa snaží niečo vysvetliť rukami /

Tajný : Čím ťa otec spraviu, tým aj ostaus !
Nerob sa nemým !
Ty si myslíš, že mje sa mozek na sunku vysušiu ?

Šetríš si huas na mítýng ?
Tam bys hulákau, có ?
Myslíš si, že tá vaša demokracia je na samém kraji Neba !
Nevážíš si teho, že tady máš ráj na zemi !?
Hajzle špinavý,
dušu z tebja vytrasem !

/ začne Jaska mykať a biť /

Slubujú ťi vječí krajíc ?
Je mi s tebja naňic !

Jaska : / nevydrží /

Pusci mja !
Ňic sem nespraviu !

/ hrá pieseň /

Ó pane Bože odpusť rebelom
Ó pane Bože odpusť rebelom
Ó pane Bože odpusť básnikom
.....

Tajný : / pustí Jaska
vyzlečie si dlhý kabát a zloží čapicu
naraz je z neho starý známý čert /

/ otvorí knihu a číta /

Na začiatku bolo slovo,
Zem bola holá a pustá,
Tma bola nad priepasťou
A Duch Boží lietal nad vodou
A povedal Boh : buď svetlo !

/ zatvára knihu /

Jaska : / trasie sa /

/ v dialke počuť zvony /

Proč ?

To neňí moja vina !

Ňic sem nespraviu !

Čert : / berie Jaska so sebou
odchádzaju /

AKT II

Scéna V

Na posteli leží Zajka. Obďaleč sedí Jaska, hojďá obrovskú kolísku.
Jaska spieva uspávanku.

Zajka : / prebúdz sa /

Co tady robí tá kolébka ?

Starý !?

Koho to tam hondrcáš !?

Jaska : Synáčka nášého jedziného.

Zajka : Tuponče !

Nech ťi jazyk odpadne!

Jakého synáčka ?

Jaska : Cichúčko, nerev ! Obudzíš ho.
Néjsú rodičé, tí co rodzá, ale tí,
co krmjá a dobru učá.

/ z kolísky sa vystrčí ruka

Jaska do nej vloží svoju fľašku /

Vidzíš, obudziuas ho !
Chud'átko naše.

/rozhojdá kolísku /

Zajka : Vypadni s tehto domu !
Tá kúrva Soldánka ?
Soldánka ťi donésua bastarda ?
Tá suka !
Vuasále í vyškubem!
Já tú sviňu porád zadávím !

/vyskočí z postele /

Jaska : Pri buázňivéj žeňe končí múdrost života !
Napíš si to čérnú krídú do komína !
Zajko moja, nebuázňi !
Co si buázen?
Nebuázňi !

Zajka: / ukazuje na kolísku /

Do je f téj kolébce ?

Jaska : Náš synáček,
Zajíčku múj.
Múj a tvúj.

Zajka : / zvalí sa znovu na postel /

Bože, to sa mi isce sňívá !
Spím, lebo bďím ?

Jaska : / nie je jasné komu to hovorí /

Spi, radost moja, spi !
Spi, ty moje šecko !

Zajka : / prežehná sa /

Bože, já sem sa moseua zbuázňit.

/ zakrýva si hlavu vankúšom /

Čert : / vylezie z kolísky
dáva fľašku späť Jaskovi/

Zbuázňiua sa !
Nač by ťi biua buázňivá žena ?

Jaska : Spí.
Nechme ju spat !

/ hrá hudba /

/Jaska tanečným krokom opúšťa scénu aj s Čertom /

/ hudba utícha /

Zajka : / prebúdza sa /

Co to byuo ?
To byu ale hňusný sen !
Jasko, starúšku múj šedzivý.
Cícím, že sa ťi něco špatné prihodziuo.
Ty hovado,
ty si také dobráčisko !
Každému vouovi dúvjeruješ.
Každý ťa ošidzí, osere.
Do čeho sas to zas namočiu ?
Nezapomjéus na tvého vjerňiho zajíčka ?

/ vstáva z postele /

Óch, jak mi ukrutně srce scíská !
Ale jak ťi já,
starúšku múj šedzivý,
jak ťi pomožem ?
Jak ťa já suabá žena ochráňím ?

/ opúšťa scénu /

Scéna VI

Stará krčma zariadená červeným nábytkom.
Za jedným zo stolov sedí Čert a pije víno.
Jaska sedí pri ňom celý zronený, s hlavou na stole.
Za susedným stolom sedia dve vymalované slečny
a pijú Coca Colu, zjavne zvädzaju Jasku a Čerta.

Krčmárka: / utiera poháre /

Jaska : / preberie sa a začne kričať /

Ňic sem nečítam!
Já ňic nevím !
Néjsem žádný rebel !

Čert : / chytí Jasku za ruku /

Nerev !
Néjsi na súdze.

Jaska : De.... de to sem ?

/ obzerá sa okolo /

V Pekle ?

Čert : / nalieva Jaskovi /

Skoro.
Na ! Daj si !

Jaska : / bojazlivo sa pozerá na pohárik
a odsúva ho bokom /

Dzekujem, já nepijem.

/ slečny za susedným stolom vybuchnú smiechom /

Maladuša : Ten Jasko mi leze porádne na nervy.

Žabinka : Proč, šak si nás aňi nefšímá ?

Maladuša : No šak právje proto !

/ šepotom /

Jaký svatý rozepjatý.
Čuuas, on nepije.

Žabinka : / šepotom /

Nemocný je, chud'áček.
Kukňi, jak sa trase !

/ nahlas /

My sme od macochy ?
Nám ňigdo nenaleje !

Čert : Šenkérko, ňeco dobré dzífčencom !

/ Jaskovi /

Vúbec nepiješ ?

Jaska : / nesmelo /

Maué pivo !
Dvojtřeřinkové neálko.

Maladuška : / šepotom /

Ceuý je dvojtřeřinkový.
Čuuas - dvojtřeřinkové neálko !?

Žabinka : / šepotom /

Dobre, že né svjecenú vodu.
Vyprávám ti, že je nějaký švacnutý.

/ nahlas /

De je to něco dobré?
Pijeme Bons Bois !

Krčmárka : / neponáhľa sa
akoby na niečo čakala /

Čert : / krčmárke /

Nečuuas ?
Bons Bois !
Flašu koňaku pro slečny !

Krčmárka : / odvrkne /

Áno Bons Bois pro slečny,
ale ešte nemáte zapuacenú prvňú rundu.

Čert : / mlčky vyberá veľkú guču peňazí
vyberie jednu bankovku a dá ju na stôl

Krčmárka : / ide k stolu
keď zbadá hodnotnú bankovku a veľký balík peňazí,
tvári sa veľmi spokojne /

/natlačí sa na Čerta /

Jak ste povidali, muadý páňko,
koňacek pro slečny a páňovi neálko.

Čert : / potlapkáva šenkerku /

On iba sranduje.

Krčmárka : Tak namiesto piva flašu Hennessy ?

/ ponáhľa sa pre koňak /

Čert : Enem si daj, Jasko, nemrkoc !
V Pekle ťi nenalejú.

Jaska : / povzdychne si /

É-ch !

/ berie pohár do ruky /

Krčmárka : / slečnám šepotom /

Maladuša, vidzeuas kólko má peñez ?
Žabinka, nesez tady jak v kostele !

/ odchádza od nich /

Jaska : / Čertovi /

Ty sis teda porádne uhéu !

Čert : / usmieva sa /

Konc jak čovjek, có ?

Jaska : Zrichtovau sas jak sviňa !

Čert : Dzi volade Čert, Dábel, čovjek, lebo sviňa.
Mohli sme si pjekňe v Ráji hovjet,
ale naša cesta vede do Pekua.
Nač sa budeme hrát na And'elú ?

Jaska : Já bych ťa rád vidzéu,
či bys hubu neotevréu,
keby ťa túkli jak mja !?

Čert : Chud'átko moje !

Jak málunko potrebuješ, aby sas zrikéu vječního ščascá.
Stačí ti dat po papuli.

/k ich stolu prídu slečny /

Maladuša : Co ste taký smutní ?

Žabinka : Spouem nám bude veselější !

Čert : Kočky, šak si sedňte !
My sme tý, kerých potrebujete !

/ berie si Maladušu na kolená /

Žabinka : / chce si sadnúť Jaskovi na kolená ,
ten sa však odťahuje /

Si nauožený jak kyseué zelé.

Jaska : Nech mja, už tých hríchú stačiuo !

Čert : / rozšafne sa zabáva /

Žabinka : / smeje sa Jaskovi /

Si svatý ?

Maladuša : / smeje sa /

Ceuý je pomýlený !

Čert : Na šecker zapomeň !
Užívaj si !
Už moc času nemáš !

Jaska : / zamračene /

Nescem nič !

/ všetci okrem Jaska si vypijú

dobre sa bavia /

/ Jaska nevydrží /

Fuj !

Nemožem na vás aňi kukat !

Potopa !

Potupa svjeta !

Co tady vlastně robím ?

F téjto smradlavéj dzíri.....

Ňic na puat!

Nedokážau sem to,

sem horší jak Adam !

Zeber mja !

Odvleč mja do Pekua !

/ unaveňe /

Lebo mja pusci dom !

Čert : / smeje sa /

Co takto dat ťi ešče jednu šancu ?

Jaska : Dzi do Čerta !

Čert : Bojíš sa ?

Máš strach !

/ zrazu úplne triezvo /

Enemže už víš, že aňi tento ráz nevydržíš.

To skúr kohút vajce znese.

/ nakláňa sa k Jaskovi/

Ňigdo nevydrží !

Čovjek je suabý, velice suabý.

Proto neňí pro nás Ráj.

Aňi pro mja, aňi pro tebja.

Dvera sa už ráz zavreli.

/ šepotom /

Možná Pekuo aňi neňí,
je enem tento šenk ?!
Možná neňí žiadnej cesty,
Ňic neňí, enem ty Jasko.
Enem ty.....

/ šteklí Maladušu
ktorá sa o dušu smeje /

Jasko, ty si už na mol,
Spiu sas pod obraz Boži.

/ obzerá sa /

Co s tebu ?
Užívaj si !
Pi !
Raduj sa z dzífčencama !
Šecko puacím !
Šenkérko, ešte Gruziňák !

/ šantí s dievčencami /

Krčmárka : / prichádza s ďalšou fľaškou
ale vidí,
že Čert je už celkom spitý /

Vážený,
blažený bez ženy,
néjdete si trošku odechnút ?
Máme izbičky jak ze škatúlky,
dzífčence vás rádži odprevadzá.

Maladuša : Uuožíme do postélky!

Žabinka : Vyslečeme košele !

Dáme pánom ...pyžamo !

Maladuša : / radostne /

Spravíme šecker, co vám na očách uvidzíme !

Žabinka : / nahnevane /

Rosprávečku povíme na dobrú noc.

Čert : Co povíš, Jasko ?
Kerú si zebereš ?

Jaska : Já scem íť k Zajke !

Čert : Jak sceš !
Zeberem si obje dvje.
Pote, kurátka moje !

Maladuša : Nějak si trúfáš !

Žabinka : / pre seba /

Šak budeš cólovat !
Dnes puscíš perí !

Čert : / vstáva s dievčencami od stola /

Jaska : A co já ?
Nebojíš sa, že utečem ?

Čert : Kam, Jasko ?
Už si f koncoch.
Pred sebú neutečeš.

/ odchádza s dievčencami /

Jaska : / pre seba /

Potvora prašivá !

Skoro sem mu uvjeriu.
On, že je zbidačený ?
Do Rája sce ?
Jak sem sa mohéu nechát tak osproscit ?
Bárjakému ožraucovi sa dám ošidzit !?
Neńí v ňem kvapka poctívěj krvi.

Krčmárka : / natlačí sa na Jaska /

Vidzím, Jasko,
nemáš velice rád teho tvého kamaráda.
Odkád sa poznáte ?

Jaska : / odťahuje sa od krčmárky /

Jaký kamarád ?!
V živoce sem ho nemjéu stretnút.

Krčmárka : Co je to za čovjeka ?
Odkád má tolkých peñez ?

Jaska : Dzi volade!
Traseš sa nad grošem, jak čért nad hríšńí dušú,
ale na tý peńíze si ty zuby nebrús !

Krčmárka : Za dva životy tólko nezarobíme !

/ stále sa tlačí na Jaska /

Taká ohromńí příležitost sa bár kedy nenaskytne.

Jaska : Netrep !
Jaká příležitost ?
Nač mja to sceš navádzat,
ukradnúť mu peńíze ?
Od teho si ańi pes chleba nezebere.

Krčmárka : Ukradnúť né, Bože chráń !

/ šeptom /

Zachloščit !

/ prejde si palcom pod krk /

Potom sa rozdelíme.

Jaska : Zachloščit ?
Ľeho ?

/ smeje sa /

Zapomeň !
Na to zapomeň !

Krčmárka : Šmajznút, to bych mohua aj samá.
Ale co by byuo ráno, ked sa obudzí ?
Né, mosíme ho zamordovat !
Já na to nemám siuu.

Jaska : Ty si tuším slepá,
to neří čovjek, ale d'ábel !

Krčmárka : Nestrachuj sa Jasko, ten sa tak ožrau,
bude spat jak zarezaný.

Jaska : Jak ří to mám povídat ?
Skuteční d'ábel z Pekua!
Chápeš ?

/ naleje si a vypije na ex /

Krčmárka : / nedôverčivo /

Naozajstný Ďábel ?
Tam ?
Ožrauý jak cep, s dvoma hrdličkama v posteli.

/ smeje sa /

Vjec nepi !

Jaska : Mje, nevjeríš ?
Ani na Ráj nevjeríš ?
Já sem tam byu.

Krčmárka : Cos tam hady chytav ?

Jaska : Piu sem.... jedéu ... muzika hráua...

Krčmárka : / rozčarovaňe /

Taký Ráj mám každý večér aj tady.

Jaska : Nevjeríš ?
Nevjer !
Šak aňi já si už nevjerím.
Ale je tam - ďábel a šmitec !

/ odvráti sa /

Krčmárka : / pre seba /

Je to s ňím jak f červenéj Kárkulce,
mele si enem svoje,
moséu sa zbuázňit !

Čért, lebo Ďábel.
Ale peňíze má.

/ chvílu rozmýšla /

/ z vedľajšej izby počuť
veľkú zábavu /

Máš pravdu, je to ďábel !

Jaska : /lahostajne /

To ťi trvauo.

Krčmárka : / slávnostne /

Znést ho ze svjeta, to je naša svatá povinnost !

Jaska : / v šoku /

Koho ?

Čérta ?

/ otočí sa ku krčmárke /

Nemáš zrnko rozumu ?!

Snád môže čovjek zamordovat Čérta ?

Krčmárka : / presvedčivo /

Veru môže.

V Pekle né, ale tady.

Fčil ked ožrauý spí,

možeš ho klidne odkráglovat.

/ vyberá s pod zástery nôž /

Týmto, vidzíš !?

Jaska : / pozerá na nôž /

To je enem tak, zapchnút Čérta jak sviňu ?

Co potom ?

Zebrauas to za špatný konec.

Krčmárka : Bude ráj.

Ráj na zemi.

Lebo šecko špatné je od d'ábla.

On je naše neščascí !

Jaska : Já sa z tebja pominem.

To nemá chyby !

Ráj na zemi.

Krčmárka : A keby něco,
abys vjedzú,
je to tvoja kresťanská povinosť !

Jaska : / nehybne stojí
pozerá na nôž /

/ do izby sa vrátia rozstrapatené dievčence
obe sa upravujú /

Krčmárka : / hrnie sa k dievčencom /

Jak ?
Došli ste si na svoje ?

Maladuša : To je Ďábel, to neší čovjek !
Už s ním nepújdem aší za nič !

Žabinka : / vznáša sa v oblakoch /

Také něco možem zažiť enem ráz.

Maladuša : / nazlostene /

Chráň si ten pekáč, kozo !

Žabinka : V rit mja polúb !

Maladuša : Ty lafño !

/ tlčie kamarátku kabelkou /

Flándro !

Žabinka : A ty si co ?

/ šikovne vracia úder /

Pšudyko prašivá !

Krčmárka : / obe upokojí
odtrhne od seba /

Nehaščerte sa mi tady !

/berie fľašku
nalieva Jaskovi /

Ty též, lumpni si !
Nesedz tady, jak vlk huadem strápený.

/ odchádza za čertom /

Má tam co pit, ten tvůj kamarád ?
Mrknem náňho,
nech sa dorazí.

/ odchádza za čertom
za chvíľu počuť smiech a výskot /

Jaska : /prežehnáva sa /

Boh je dobrý
Boha jeho
Láska je svjetuo boží
Aj kopyto rohatého

Jak slepý kuká na Boha – tak Boh kuká na slepého.
Šecky nemravňice, dzite do kelu.
Dzite do mrňe !

Žabinka : Nedá sa spravit v noci deň.
Jasko, ty si na tento svjece zbytečný jak pes v kostele.

Pesnička :

Neňí ho v Seňici
Aňi v Jabloňici
Co by mi spočítau

Chupy na čepici

Jaska : / nahnevane /

Sedem komplotú vám každěj z očí kuká,
Čértovi nedáte pokoj.
Čert nedá pokoj vám.....
A co ked to aňi neňí Čért ?
Može to byt enem mazaný podvodník !?

Krčmárka : / prichádza celá rozstrapatená
upravuje sa /

Jaska : / pozerá vyjavene na krčmárku /

Mrcho, nač je špígl slepému !
Čert ví, kedy temuto bude koniec.

Krčmárka : / roztraseným hlasom /

Je- je- je to Ďabel !
Ja- ja- Jasko, je to Ďábel !
Čuus, co povidaua Maladuša,
tá ích už volaco vidzeua,
ňí možeš vjerit.
Ráz v živoce možeš spravit něco dobré.

/ podáva Jaskovi nôž /

Ber !

Jaska : / berie nôž do rúk /

Vzauo to špatný konec
A potom..... ?
Potom co ?
Vlk sa z ovcú ožeňí ?
Bude ráj ?
Ráj na zemi ?

/ vstáva od stola /

Krčmárka : Nebo na tebjá kuká.
Ukážem ťi, de je...
Už drochní jak zarezaný.
Keď nesceš peňíze, nechaj tak.
Šak to nerobíš pro peňíze !?

Jaska : / opakuje Čertove slová /

Šecko zmeňíme !
Prepíšeme nanovo d'ejiny luctva !

/ stíska v ruke nôž /

/ odchádzaju /

Prekročím ten obludný blúdny kruh !
Nebo sa otvára.
Suňičko nám zasvící na prah nového života.

Krčmárka : / za chvíľočku sa vráti /
/ pre seba /

Bojí sa,
ide jak po britvách.
Šak smrdzí to Čértem.
Somár,
myslí si,
že zabije samého d'ábla.
Ale nech,
peňízky budú šecky moje.

/ načúva /

Enem, aby nepusciu do gaťí.

/ počuť zúfalý výkrik /

Jaska : / otvoria sa dvere
zjaví sa Jaska s nožom /

/ trasúcim hlasom /

Kričau
konc jak čovjek.
Červená krév.
Jak červená...
a tepuá.....
Co ked to nebyu Čért ?

Krčmárka : Ale je !
Je to Čért.
Dostau, co si zasúžiu.
Fčil ho mosíme friško ňegde odlifrovat.
Pod, pomož mi !

/ odchádza /

Jaska : / zostáva /

Bože na nebi !
Co sem to prevédéu ?
Proboha, koho sem to zmárňiu ?

Krčmárka : / rýchle sa vráti /

/ hodí sa Jaskovi okolo pliec /

/ vystrašene /

Peñez neňí !
Čérta tam neňí !
Jasko, co sa to d'ėje ?
Co sa robí ?

/ počuť tichý ironický smiech /

/ krčmárka sa začudovane obzerá /

Jaska : / zakrýva si uši
 padá na kolená /

Scéna VII

Čistá stena, žiadne stopy po kriedou nakreslených dverách.
Na tráme je zavesený povraz so slučkou.
Pod slučkou sedí Jaska s nožom v ruke.

Jaska : / preberie sa /

Co to byuo ?
De to sem ?

/ obzerá sa /

/ pozerá hore /

Scéu sem si dat štranek
Čért sa tady nachomíteu a šecko byuo ináč.

/ všimne si nôž v ruke /

Potom sem ho zmárňiu !
Proč..... ?
De je Rájská záhrada,
prestrítý stú ?
Neňí tady nič,
enem štranek !

/ lezie na stoličku
a dáva hlavu do slučky /

Čert : / prichádza v ľahkom bielom obleku

na nohách má biele topánky
a na hlave biely klobúk /

Ahoj, Jasko !
Co mja nepoznáš ?

Jaska : / začudovane /

Ty ?
Ty.....
Co..... staus z mrtvých ?

Čert : Také volaco.
A tebj e jak sa vede ?
Zas sa vješáš ?
Co s tebú !?
Nevyužius aňi posledňi šancu.

Jaska : Jakú šancu ?

Čert : F tem šénku.
Nepochopius ?

/ ide k stene
dvere sa samé otvoria
z otvoru žiari jasné svetlo
Čert jednou nohou prekračuje prah
otočí sa /

Mjej sa !

Jaska : Kam ideš ?
Dočkaj !

/ vyberie hlavu zo slučky /

Čert : Kam ?
Do Rája !
Duša neviňe zamordovaného ...

Jaska : / zoskočí zo stoličky /

A já co ?

Co já ?

Čert : Ty ?

Už mi néjsi k ničemu.

Añi mja tady vjec nepotrebujete.

Nač by vám byu Čért, ked v Boha nevjeríte ?

/ odchádza a zatvára za sebou dvere /

Jaska : Dočkaj :

Zeber mja ze sebu !

/ uteká k stene /

Šecko chápem !

Daj mi ešte jednu šancu !

/ márne sa snaží otvoriť dvere /

Otevri !

Pro Boha živého !

Nescem tady ostat !

Zajka : / vojde znepokojená Zajka /

Jasko, drahúšku múj,

co to vyvádzaš ?

/ beží k Jaskovi /

Co vykrikuješ ?

/ ustráchane /

Co tí je ?

Co sa tí stauo ?

Jaska : / bje päšami do steny /

Ošidziu mja !
Nevzau mja ze sebú !
Zavréu mi dvera pred noseu !

Zajka : Do ťa ošidziu ,
starúšku múj šedzivý ?

/ objíma Jaska /

Jaké dvera ?

Jaska : Tady ve sceŇe byli dvera,
nepamatáš ?

Zajka : Čerta starého,
jakživ sem tady žádne dvera nevidzeua.

Jaska : Také načárane krídú.

Zajka : To tý dzeci.
Hráli sa tady...

Jaska : Proč ?

/ berie Jaska a odchádzaju /

Zotmie sa, zarachotia dvere, štrbinou zasvieti ostré svetlo. Počuť Čértov hlas :

Proč ?
Proto lebo !
Dycky uvjeríte,
ked slubujú vám čérci nebo.

Všetci sa vrátia na javisko

Čert : Nebo
Pekuo
Ráj

Hraj muziko
Hraj

Spoločne spievaju -

Pesnička :

Do vínko pije
Muzice puací
Veznú ho do neba
And'elé svací

Já sem vínko piu
Muzice puaciu
Ked išeu sem do neba
Petr mja vráciu

Čert : / buchne päšťou do stola /

Có ?
Že, Čérta, And'elé
Do neba nescú ?
To bych sa podzívau !
Ked nepújde to po dobrém
Pújde to pjascú !

Opona